

Lluís Comalrena Sobregrau

Al 1992 vaig comprar-me una càmera Yashica TL-electro (similar a la que havia tingut amb 19 anys) i una Pentax, junt amb objectius de diferents distàncies focals per cadascuna.

Al 1994 vaig comprar una casa amb terreny a Olivella (Garraf) i vaig començar a poc a poc a enjardinar el terreny. Fruit de les dues coses va néixer una creixent col·lecció de fotografies de flors en suport de negatiu, analògiques que testimonien meravelles del món vegetal.

Les fotos recullen un instant de la vida de la flor i de la llum que l'envolta, instant irrepetible i fugisser, sense cap afegit. No hi ha il·luminació artificial, no hi ha composició d'art floral o ikebana, no movia mai cap planta o test del seu lloc, les fotos no tenen retocs ni filtres.

La voluntat expressa era perseguir i recollir el moment fugisser i irrepetible quan un raig de llum penetra en la foscor del fullatge i arrenca de la flor una imatge sorprenent i esplendorosa.

La col·lecció es va tancar quan al 2013 es va fer casi impossible accedir a negatius, revelat i reparació de càmeres analògiques. Per mí passar al món digital va ser un dol, una pèrdua.

Els hàbits de fotografiar per força han de canviar. Malgrat que tot acaba per tornar... transformat. Però tot el que vaig recollir en aquests 20 anys, un cos immens de fotografia, sento que demana ser conegut i gaudir pels amants de flors i fotografies.

Cal que agraeixi a l'amic José Antonio Andrés Ferriz, expresident de l'Agrupació fotogràfica de Catalunya i de la Federació Catalana de Fotografia, l'oportunitat de donar-ne a conèixer un tastet; m'ha aconsellat i ajudat en la confecció de la present selecció i no puc agrair prou la seva ajuda.

Desitjo poder repetir l'experiència en un futur.

